

ДІЛО

виходить щодня рано

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. шкід. 143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“ Львів.
Головний Редактор прий-
має від 11—12 год. перед-
полуднем.
Рукописи не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРЮ:
Місяць 4-00 зод.
Чвертьріччя 12-00 „
Півріччя 24-00 „
Рік 48-00 „
ЗА ГРАНИЦЮ: В Америці і закор-
донні, Голландія, Бельгія 20 фр. фр.
Італія 7-50 зод., Німеччина 7-50 зод.,
Швейцарія 8 шв. фр., Чехослова-
ччина 30 ч. к., Румунія 150 лей, Бос-
гарія 7-50 зод., Австрія 7-50 зод.,
Дізна адреси і зод.

Телеф. Редакції 29-41.
Друківні: 29-26.
В СПРАВІ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Міліон чи сто тисяч?

(Кореспонденція з Америки.)

Нью-Йорк, 9. серпня 1932.

Українська буйна фантазія орудує не раз цифрами, які вводять у блуд реальних стратегій. Це пізнати й на еміграції. Сказав десь хтось колись, що нас на еміграції в Америці є міліон душ, і того ми залюбки тримаємося при всяких обчисленнях. Отже прийдеться говорити, що лише по одному доларові на рік від американських українців, а Галицька Земля за 10 літ буде мати десять міліонів доларів помочі з Америки на народні цілі. — „Аж підскочила Маланка, а чоловік хлюстє зі збанка... а чоловік як зачує, хоч просіяв, не дарує, таки буде бити“ — вчинив нас у народній школі.

Що іншого говорити про 40 чи більше міліонів населення на Україні, бо воно не пропаде, а то ще й збільшиться. Але як ви хочете обчислити українців на еміграції, то вам треба знати, скільки українців, що можуть чимсь приєждати для української справи. І з тієї вихідної точки підійдім до статистики.

Від 1913 до 1923-го року існувала в Америці окрема „русська“ — греко-католицька дієцезія, а латинської церкви в Америці. Переклад не було дієцезії, а був лише наш єпископ, а потім, значить від 1924 року, ця дієцезія розділена на „українсько-католицьку“ і на „литовсько-католицьку“, себто дієцезію „грецького обряду“ під управою єп. Василя Такача. Цю дієцезію називаємо ми підкарпатсько-руською. З традиції причисляємо греко-католиків до українців. Латинський шематизм в Америці („Кетолік Директорі“) — це єдине джерело, яке нас може трохи реально поінформувати в справі нашого народу. Отже „Кетолік Директорі“ з 1923 року каже так: Всього грецько-католицького населення є 503.738 душ. Тут вчислені галицькі греко-католики й „урго-руські“. Скільки було котрих, можна довідатися, колиб присвятити прох часу на вивчення галицьких церков і на підсумування цифр. Це буде мати лише історичне значіння, бо за 10 літ стан змінився. В році 1929 було вірних українсько-католицької дієцезії під головуванням єп. Константина Богаченського 244.118, а в „питтсбурській дієцезії грецького обряду“, котра обіймає всіх підкарпатських українців у Злучених Державах, було 309.046 душ. Ці цифри є остільки достовірні, оскільки наших священників можна аважати педантичними у виготовлюванні й відсиланні статистичних на домагація духовної влади.

Тепер слідкуймо далі. „Кетолік Директорі“ в 1932 рік виказує в українсько-католицькій дієцезії 253.955 душ, а в підкарпатській знова 306.406 душ. Від коментарів про постійну цифру стримаймося, а розберім що інше. Отже будемо ширі сказати, як справа дійсно маєтись, що між „літвицькими“ діяльними українцями можемо обчислити на пальцях. Іншими словами: ми їх за приналежність до української справи не розуміємо! Це правда, що в найновішій часі вони переходять правду еволюцію і є поважна частина тих, які заявляють, що вони не „руські“, ані ж великороси, але якісь „народовці“, однак більша частина їх лишиться далі під впливом старої організації „Союзу руских греко-католицьких братів“, а їх орган „Американський Руський Вісник“ вмовляє в них беззаставно, що всі „подкарпатські русини“ — це „русский народ“, такий як великороси.

Виходить, що загальна українська рекрутатура в українсько-католицькій дієцезії, Берлін пере-лічує, що кожна родина, по американському звичаю, має п'ятеро душ, а з того батько й мати ро-діти, а в діти, отже можна мати до них претен-зії, що вони українці. Значить, до українців треба приписати дві п'яті частини з цифри 253.955 душ. Деякі з них є москвофіли, деякі невідомі, але це деякі діти, народжені в Америці, є свідомі українцями. Отже може вийти цифра, що більша частина українців цілком не причисляє-ть до церкви; коли взяти за правду, що одна третина наших греко-католиків стала право-

славною, а це самі українці; коли взяти ще й те під увагу, що роджені православні українці та-кож є українцями, а їх в українській православній церкві є лише біля 2 процент, як твердять самі православні провідники, то на підставі тих усіх комбінацій можна безпечно сказати, що в Злучених Державах є біля сто тисяч активних у-країнців, котрі при одній чи другій нагоді мані-фестують себе українцями і хоч час до часу під-магають українську справу.

Тепер підійдім до цієї справи із зовсім ін-шого боку. В українських так званих „аскура-ційних“ організаціях, які мають свої органи, згадані в одній з попередніх статей, коли до-дати до них ще цю організацію, якої орган де-коли під-біляшовичиться, є зорганізованих по-над 50.000 українців. Тут є чоловіки й жінки, є й діти. Це самий квіт української еміграції в Америці, який хоч-не-хоч мусить платити за га-зету, а деякі складають й датки на народні ці-лі, як головний уряд накладе. Але деякі з тих членів є вказані в двох організаціях. Зате во-ни мають вплив ще хоч на таку саму кількість незорганізованих українців. Отже і з цього бо-ку прийдемо до заключення, що в Злучених Державах є приблизно 100.000 дійсних активних українців.

Більшовиків не можемо рахувати за украї-нців, ані за українських шкідників, лише за украї-нських ворогів, які в додатку приносять нам ганьбу в Америці. Таксамо нема що говорити про православних москвофілів, які всюди мані-фестують себе „росіянами“ — „рашен“, і щойно від часу більшовизму в Росії перестали напа-дати на український рух чорносотенними мето-дами.

Ще заходить питання, чи чисельна сила у-країнців росте, чи зменшується? Пригляньмося цифрам: у спільній греко-католицькій дієцезії в 1923 році було охрещених 18.603 душ. В украї-нсько-католицькій дієцезії в 1929 році було о-хрещених 8.951 душ, у „питтсбурській“ (як ви-ще) 7.396 душ. У „Кетолік Директорі“ за 1932

НЕЩАСТЯ НІХТО ПЕРЕДБАЧИТИ НЕ МОЖЕ,
але кожна розумна людина старається йому за-
побігти й тому обезпечує збіска й пашу від
вогню

в Т-ві Взаїмних Обезпечень

„ДНІСТЕР“

у Львові, вул. Руська ч. 20.

Вказано в нашій дієцезії охрещених 7.151 душ, а в „питтсбурській“ цифра незначима. Для ствер-дження руху українського населення у право-славних українських дієцезіях нема способу, бо нема друкованих шематизмів. Але може такі ци-фри дещо скажуть: у ньюйоркській українській православній парохії, що повстала коштом у-країнської греко-католицької парохії, було о-хрещених в 1930 році 108 дітей, а до половини 1931 року 39 дітей. Отже і там не приріст, а у-буток.

Підписаний був кількома наворотами вчи-телем в українських народних, вечірніх школах. Від того часу вдержу постійний зв'язок з учи-тельством і шкільними управами. Отже зава-жує: число шкільних дітей постійно з року на рік маліє, а деякі школи треба звивати через цілковитий брак дітей. Свіжих імігрантів нема, а діти тут роджених українців хрестяться часто (у великих містах особливо) по чужих, не-украї-нських церквах і вже раз на все тратьте зв'язок з українством. Протестантських українських громад так мало, що в загальному числі украї-нців вони не становлять сили.

Крім того замітний між українцями брак мо-лодого покоління. В Америці отворто пропові-дують контролю уродин. Майже всі наші видні провідники практикують бездітність і через те між університетською молоддю так мало украї-нців в Америці, бо лише діти інтелегентних про-відників дали тут провід інтелегентним дітям мало-освічених українських імігрантів. Зреш-тою того роду „поступові“ класи дуже зарази-лі і легко поширюються серед українського за-галу, який дивиться на своїх провідників.

Д-р Семен Демидчук.

Листи з Фляндрії.

(Від нашого кореспондента).

II. Долішньо-німецький говір та голандська літературна мова. — Прогані ідеї загально-німець-кого об'єднання.

Мідделькерке, серпень 1932.

Прислухуєтесь флямандським розмовам і зауважуєте, що розумієте з них не тільки по-одинокі слова, а й цілі речення. Берете до рук флямандську газету: цілі уступи, буває розумі-єте: це наче німецька мова з іншими правопи-сом, з трохи відмінною деклінацією й конюга-цією. Одним словом, німецький говір, і то говір ближчий літературній німецькій мові і зрозумі-ліший для вуха нашого ніж напр. котрийсь зі швайцарсько-німецьких говорів. Немає сумніву: якщо німецька мовна маса була в минулих віках дійшла до політичного об'єднання, будь ним Габсбург чи Гогенцолерн, то не було б го-ландської ні флямандської мови літературної на-шої, а була б одна німецька нація, величезна, сьогодні вже стоміліонова, яка — можна виска-зати цей здогад без прибільшення — держала би під своєю гегемонією не тільки західну й о-середню Європу, а й Європу цілу, тай налягала би своєю вагою на весь світ. Чи така неперемо-жна гегемонія німецька, була б бажана іншим народам і їм корисна, інше питання; розв'язати його нині не можна: історичний розвиток, спліт історичних кончностей з припадками, розді-лив німецьку мовну масу не тільки на різномод-ні політичні організми, а ще й на дві літерату-ро-культурні парості, німецьку і голандсько-флямандську. Можна припускати, що сусіднім народам нема чого жалувати цього розщепле-ня німецького пня. Чи є чого жалуватися на цей факт членам розщепленої маси? Також важ-ко на не відповісти. Можливо, навіть імовірно,

що німці, маючи в руках усе побережжя Північ-ного Моря, від данської границі аж геть поза французьку, були б досягнули значно вищій ша-бель матеріальних гарадів і культурного піддо-му ніж той, який вони досягнули були на передо-дні великої війни. Це можливе й імовірно. На-томість менш імовірно, щоб із такого об'єднан-ня германської маси була б вийшла якась особ-лива користь голандцям і флямандцям. Голан-дія має нині чи не найбагатшу в світі людність і найбагатшу, найкраще зорганізовану колоні-альну імперію і не терпить від мілітаристичної тягарів. А інші, флямандці, мало що „бідніші“ від голандців і після одного віку політичної присподоби стоять нині на передодні повної національно-державної задоволеності.

Міркуючи над цим усім, ви не можете збе-регтися перескочити думкою в нашу сторону Європи — до наших справ, до найважливішо-го народу питання українсько-російсько-го, точніше: українсько-великоруського. Якщо київські Руриковичі замість видати з себе роз-щипувачів держави Володимира Великого були б видали чергу кріпких володарів-об'єднате-лів, то і татарсько-монгольська язва була б відкоти-лася від наших границь, і польського дикого-ліття ми були б не зазнали, і ціла північ, нами сколю-нізована, була б лишилася під київською імпері-єю, і світ бачив би нині на Сході Європи, від пі-денних стоків Карпат аж до Білого Океану й імовірно до Тихого Океану — одну велику на-ціональну масу з українською „південно-овс-

кою" (київсько-галицькою) культурною й мовною фізіогномією. Капетинці об'єднали з Парижа в одну державу й націю не такі близькі, як славянські, мовні комплекси, а цілу низку мов і племен освоюючи собі чужих, нічим неспоріднених (подумаймо тільки про басків, про бретонців, про фламандців і всю кучеряву решту Франції!) — вони Францію об'єднали і буквально створили французьку націю завдяки тому „припадкові", що їх родовий закон виключив який-небудь розділ спадщини державної. Ні німецькі володарі, Оттони, Гогенштауфи чи Габсбурги, на об'єднання всіх німецьких племен не спромоглися, а наслідки — бачимо. Ще менше розуму й хасту виявили київські Руриковичі, а наслідки — знаємо; кожний з нас на своїй шкірі їх відчуває. Можливо, хоча це вже не так певне, що розкривалася ще раз, а саме під кінець XVIII-го століття спромога створити одну — цим разом уже з перевагою не українського, а великоруського типу — на весь Схід Європи націю: то було тоді, коли ліквідовано Річпосполиту. Нехай би тоді Катерина II заспокоїла Марію Тересу чисто-польськими землями, а не дала їй Галичину, тобто будучого українського національного П'ємонт, то річ невиключена, що українська своєрідність висловлювалась би нині ще найбільше в якомусь регіоналізмі в роді провансальського у Франції, а не в підйомі спершу до національно-культурної окремішності і до державної самостійності. Однак Катерина II цього не розуміла і не могла (XVIII ст.) розуміти. Залишаючи Австрії Східню Галичину, обрушив німчинам остаточно і безвідклично поклав хрест над „руською" єдністю національно-культурною, а далі й державною.

Бо — щоб там і не оповідали деякі німецькі метафізики національної ідеї й держави — ніодна в світі нація не впала готова з неба ані не вискочила в повній зброї з голови Зевеса, наче якийсь неминуче, абсолютне, стихійне явище. Ні, всі без винятку нації — витвори еволюції маси природних складників і багатьох випадків, в яких плеті можна віднайти лише трішки свідомої волі й доцільного стремління та за те пребагато помилок і невдач, як у всьому, що творить людина, коли — у превеликій більшості своїх починів — „в те вдара, в що не мірить".

В. П.

Новелізація наглих судів.

Рада міністрів ухвалила проект новелізації розпорядку про наглі суди. Це лише формальна зміна, щоб приноровити розпорядок до чинного кримінального кодексу. Розпорядок оголосить перед 1. жовтня ц. р.

Зміна курсу супроти інтелігенції в СРСР.

Московський кореспондент „Наш Фраз Прессе" інж. Мик. Бассехес публікує на сторінках названого органу дуже цікаву статтю п. н. „Інтелігенція і Свіська держава", в якій твердить, що радянська, комуністична влада останніми часами помітно змінила курс супроти інтелігенції. Кореспондент наводить низку фактів, з яких видно, що більшовики закинули дотеперішню тактику переслідування та гнущування інтелігенції. Вони по довгий практиці прийшли до переконання, що без інтелігенції не можна обійтися ні в державному ні в суспільному житті. Тому то, твердить Бассехес, вони залишили давню систему трактування інтелігенції як ворога радянської влади. Інтелігенцію намагаються вони тепер звести для себе всякими полесками, винищенням її можливими помешканнями та можливими платнями. При чім вони твердять, що не вони акомодуються до вимог інтелігенції, але навпаки: безпартійна інтелігенція змінює своє відношення до них, тобто стає до них прихильною та сиріє їхньому будівництву.

Конкретно Бассехес наводить постанову про будову 1.000 домів на 10.000 помешкань, призначених для інженерів і техніків, субвенції для будівельних кооператив, що будують помешкання для інтелігенції по містах. Інтелігентів беруть тепер радо до державної служби. Зокрема йдуть на стрічу професорам і вченим (очевидно безпартійним), яких беруть навіть в оборону перед місцевими закладовими комуністичними гуртками. Між іншим був такий випадок, де комуністичний гурток високої школи в Москві вирішив домогтися звільнення двох професорів. Партійний центр спаралізував цю акцію і потягнув бо-

го членів до дисциплінарної відповідальності за це.

Але цей новий курс найшов, твердить Бассехес, свій вислів також і на полі мистецтва. Досі більшовики вели таку політику, що примушували письменників творити тільки в комуністичному або прокомуністичному дусі, вихвалити тільки те, що роблять і до чого змагаються комуністи. Наслідки такої політики були фатальні. Російська література цілковито підупала. Тепер більшовики дали свободу творчості всім тим письменникам, які завдяки попередній політиці комуністів були зломали свої пера й замовкли. Ще більше нагло появились на книжкових ринках усі давніше стягнені з обороту книжки і твори, які, на думку комуністів, ширили контрреволюційну, буржуазну ідеологію і скрито протикомуністичні настрої. Всі дотеперішні гурапротарські, комуністичні організації письменників, т. зв. пролетарські розважання. На їх місце організують загальні, доступні для всіх — партійних і непартійних письменників і мистців, професанів товариства. Перед двома роками зняли, наприклад, з репертуару столичних театрів оперу Булгакова за її протибільшовицьку тенденцію, а самого Булгакова поставили в такі обставини, що він попав у велику нужду. Тепер йому прийняли на драматурга до державного московського театру та дали дозвіл на виставу тієї самої опери, яку заборонили ще перед двома роками.

Цікаві ці вісті! Але на Україні видно ці реформи ще не обов'язують, бо там далі нищать і переслідують українських письменників, що хочуть величати комдикатури та її експериментів.

За отворення українських читалень на Буковині.

Інтерпеляція сен. д-ра Маєра-Михальського.

Дня 26. ц. м. вніс сенатор д-р Маєр-Михальський таку інтерпеляцію:

Пане президент, панове сенатори!

Маю честь звернути увагу пана міністра внутрішніх справ на отсе:

В Буковині замкнула жандармерія майже всі читальні в українських селах черновецького, сторожинецького й радовецького повітів. Це сталося ще перед кількома роками. При нагоді закриття читалень сконфіскували не лише бібліотеки, але навіть столи лавки і т. д.

Не зважаючи на кількарічні інтервенції представників цих повітів, а навіть обіцянки міністра внутрішніх справ Мігаланія, що в 1930 ро-

ці відвідав особисто одну таку читальню в селі Барбівцях і зарядив її отворення, вона замкнена до сьогодні, а всі інші також.

У сторожинецькому повіті замкнені читальні в селах: Багна, Милів, Росток, Драчинці, Калінівці, Зеленів, Барбівці, Бергомет н. С. і б. ін.

У черновецькому повіті: Лежківці, Веренчанка, Кислів, Хлівце, Заставна, Кліводів, Оршівці, Ожинець, Брілок, Гаврилівці, Чунків, Шинківці, Шинівці, Звизяче, Прівизяче, Борівці, Валява, Лашківка, Бергомет н. П., Неполоківці, Малитинці, Кучурів Малий і ін.

У радовецькому повіті: Усте Путнів, Довгополе, Дятинці, Киселиці, Плоска, Селетин і ін.

ОБІЛЕТОН „ДІЛА" З ДНЯ 31. СЕРПНЯ 1932.

ІВ. НІМЧУК

4)

ЗА СЯНОМ.

З ПОЇЗДКИ ПО ЛЕЖАЙСЬКОМУ ДЕКАНАТІ.

V.

Як сказано вже вище, греко-кат. населення в лежайському деканаті привязане твердо до гр.-кат. обряду і тим самим уважає свою приналежність до українського народу ясною і безспірною. В місцевостях, де воно вже послугується польською розмовною мовою, вживає воно на означення назви нашого народу переважно слова: „русін", „рускі", у всіх інших тільки: „українець", „український", себто всюди з без винятку воно уважає себе окремою від римо-католиків і віроповідною і національною групою.

А все те, не зважаючи на повну відсутність — з винятком священників — української інтелігенції, не зважаючи на те, що в усіх наших селах лежайського деканату нема — з винятком одної місцевості — українських шкіл (хоч є в тих повітах доволі укр. учителів, однак вони не вкладають в ніяку рахубу, бо є переважно в такому положенні, що сидять нижче трави, тихше листу!), не зважаючи на те, що й української мови майже віде в школах не вчать, а як і вчать (як ось у Тарнаві), то так мінімально і такі вчителі, що самі ледви складають до купи українські букви (український учитель, який до того хіба найбільше поклоняний, не сміє там — Боже борони! вчити українську дитину її рідної мови). До того ж — не забуваймо! — в тих селах нема, можна сказати, ніякої живої української традиції: там не станула ніколи нога українського посла, там люди не бачили ніякого українського віча, ніяких українських адміністративних чи лад. свят, звітів не було майже нікого в рядах Українських Січових Стрільців чи У. П. А., тамошні селянське населення майже не посилало і нині не посилає дітей до шкіл у місті, нема там у цілому деканаті

ніодної української захоронки, — словом: те населення живе менше чи більше відірваним від цілого українського життя, а проте воно реагує доволі живо на всі події в українському збірному житті і цікавиться найрізноманітнішими його проявами.

Привязання і любов до свого виявило наше населення за Сяном не раз, в останньому часі особливо підчас виборів і конскрипції, а також у певних заходах у справі забезпечення своїм дітям рідної мови навчання в державній школі. З найбільшим зворушенням, зі сльозами в очах оповідали мені люди, що їх найгорячішим бажанням є, аби — коли вже вони забули по українськи говорити — принаймні їх діти навчилися читати по своєму з молитвенника і співати з нього в церкві. Повні турбот — оповідали вони — бо з оглядом на всі свої заходи в цій справі. Бо, на превеликий жаль, в сучасних умовах, коли й далеко на сході зникають останні українські школи, те населення не могло багато добитися. Десятки декларацій, прохань, поїздок і депутатів до повітового інспектора не адалася звичайно на ніщо. А таке прим. Старе Місто біля Лежайська (539 гр.-кат.) не в силі вже від кількох літ добитися від повіт. інспектора в Ланьцуті навіть того, аби в місцевій школі обходжено і гр.-кат. свята. Хоч появилися виразний приказ Львівської Кураторії в цій самій справі. Повіт. інспектор просто саботує приказ своєї влади!

Про те, як наше населення обстоювало там свої права при виборах у 1925 і 1930 р. як і про те, в який спосіб різні чинники виконували на ньому пресю, аби воно голосувало на 1-ку, при чому поклонялось і на те, що чейже українська ліста уважана і шкода, мовляв, марнувати голоси, — можна написати дуже багато. А при недавній конскрипції наше населення і то навіть у тих селах, де вже послугується польською мовою, домогалося твердо, аби йому випустити у дотичні рубрики греко-кат. реалію й українську народність. З цього приводу прихилило нерідко до конфліктів, як і у нас. Коли появляються офіційні підсумки перепису з 1931 ро-

ку, тоді побачимо, скільки нашого народу за Сяном причислили до поляків.

Про те, як українське населення на західних окраїнах держиться твердо свого, наскільки воно явно свідоме, завзяте, й відпорне на чужі впливи, нехай говорять ось-такі факти: Перед кількома роками прийшло було до гострого конфлікту між гр.-кат. парохіями і священником (це був попередній парох) в селі Курилівка. Дійшло до того — це було перед Великодними Святими. — що священник відмовився посвятити людям паски. І що ж думаєте? Що зробили люди? Пішли можа святити паску до латинського пароха, якого мали таки в місці, або можа до православного в найближчому селі (по другім боці колишнього рос. кордону — Білгородщина)? Ні, одно, ні друге! Іли паску весвячену і, хоч з болем у душі, не піддалися чужим підстантам...

Або другий приклад: Коли засліплена шовінізмом учителька Ціскувна вдарила недавно в Тарнаві одного хлопчину греко-кат. обряду в лице за те, що відмовив її настирливому й нагальному домогання і не хотів по польськи молитися, обізлося негайно під шкоду ціл села і ще того самого дня поїхала багаточисленна депутація селян до повіт. інспектора в Перевоцьку, домогаючи примусити таких „педагогічних засобів" та увільнення села від такої учительки. В цій справі пішли теж відповідні листи до вищих чинників, однак та справа мабуть довгий невирішена.

Подібних прикладів завзятого й відпорного наших людей за Сяном можна навести багато. Зрештою все воно блідне в порівнянні до того гарту душі й тіла і твердої волі бути собою, що їх виявило те населення в часі світової й української вільвольної війни, коли то на його душі вшов завзятий і неперемірливий наступ з кількох сторін одночасно. Колиж українське населення в згаданих чотирьох повітах відтерляло той наступ і перед ним не подалося, то це хіба найкращий знак і доказ, що його зломити не так то легко, що воно буде й далі зборомом вищої віри й народності на західних окраїнах.

Широкожання була.

решонь через нія skutków prawnych, подане в постановах адміністративних.

Według art. 2 ustawy z dnia 13. lipca 1924 r. Dz. Urz. poz. 724, cywilne władzy i urzędy administracyjne I. i II. instancji oraz władze samorządowe i zakłady przyjmujące podania oraz ustne oświadczenia w sprawach, których załatwienie do nich należy, na obszarze województwa lwowskiego od obywateli polskich narodowości ruskiej (rusińskiej) w ich języku macierzystym. Gdy, jak już wyżej wspomnieliśmy, składane przez kierownictwo szkoły władz nadzorczych sprawowania nie posiadają charakteru poddań stron, wnoszonych w postępowaniu administracyjnym, nie podpadają one pod przepis art. 2 ustawy z dnia 13. lipca 1924. Podnieść należy w tym miejscu, że wspomniany art. 2, ustawy (jako wyjątkowy i ust. 2. ustawy), ależ wykładni ściśle, nie zaś rozszerzającej.

W tym stanie rzeczy nie mógł się N. T. A. dopatrzyć w zaskarżonym orzeczeniu, w którym utrzymano w mocy żądanie przedłożenia przez Zarząd prywatnej szkoły powszechnej Ukr. Towarzystwa Pedagogicznego „Ridna Szkoła” podziału godzin i wykazu dzieci w języku polskim zarzuconego przez stronę skarżącą naruszenia jej praw, względnie obrazy obowiązujących przepisów prawnych. Zauważyć jeszcze należy, że zarzut skargi, jakoby zaskarżone orzeczenie obrażało postanowienie art. 110 Konstytucji nie jest trafny już z tej przyczyny, że powyższe postanowienie, jak wynika z użytych w nim słów „w nich”, odnosi się do używania mowy obywateli polskich, należących do mniejszości językowych wewnątrz, w życiu wewnętrznym szkoły, nie zaś w jej stosunkach na zewnątrz.

W wyniku powyższych rozważań Najwyższy Trybunał Administracyjny postanowił oddalić skargę, jako niezasadzoną.

Смертні присуди за крадіж.

МОСКВА. 29. VIII. В минулому тижні оголосили 20 смертних присудів. На Рад. Білорусі засудили на розстріл 6. земського обивателя Стан. Домбровського і Йосифа Драбішевського за підпал стодоли в колективі і контрреволюційну агітацію. На станції Рінськ московсько-козачської залізниці засудили дві особи на кару смерті, а 5 інших на довголітню тюрму за крадіж. На станції Свердловськ в процесі 10 обвинувачених за крадіж на залізниці засудили двох на смерть а інших на 8 років тюрми. Взагалі процеси за крадіж на залізницях множаться. В самому Харкові набиравалося 350 нерозглянутих справ. Радянська преса зазначає, що крадуть переважно старі передвоєнні залізничники, зв'язані з кулацтвом.

МОСКВА. 29. VIII. ПАТ. В останніх двох днях заповало в Радянщині 10 смертних присудів за крадіж збіжжя і грабунки на залізницях. В Ленінграді викрили величезні зловживання в залізничних складах топлива, що тревали два роки. Під суд дали 61 осіб, яким грозила кара смерті. В Москві у величезному торговельному підприємстві Мостроп віддали під суд 26 осіб за крадіж і харчеву спекуляцію на суму пів мільона рублів.

Воєнна загроза на Далекому Сході.

МОСКВА. 28. VII. ПАТ. „Правда” містить передовицю п. з. „Війна імперіалістичній війні”, твердячи, що воєнна загроза перенеслася з Балкану на Далекий Схід. Капіталістичний світ переживає горячку зброєної. Військові фабрики Франції, Бельгії та Чехословаччини завалені японськими замовленнями. З того приводу „Правда” атакує гостро Францію, пишучи, що озброєний аж по зуби французький імперіалізм є загрозою миру не тільки в Європі. Пакиж є осідком головної приготувань до протирадянської інтервенції з огляду на велике гуртування білогвардійців.

Шіснаць тисяч „мертвих душ”.

МОСКВА. 29. VIII. ПАТ. У великій фабриці атаків у Харкові видалили з партії та віддали під суд сімох визначних комуністів, між ними двоє членів дирекції, голову фабричного комітету, секретаря фабричної партійної організації та управителя робітничої організації за те, що побрали напротязі сімох місяців 10.000 депутатів для неіснуючих робітників. Це рекордове число „мертвих душ” у дотеперішній історії зловживань в радянських установах.

Арештування під зам'ом комунізму.

Поліція перевела ревізії й арештування під зам'ом комуністичної агітації в Козовій, Платичі та Слободі Золотій (пов. Бережани). Арештованих відвезли до тюрми окр. суду в Бережанах.

Польська преса повідомляє, що в Снятинщині комуністичний гурток, наслідком чого арештувала три особи. Підчас ревізії мали найти в них комуністичну літературу.

Б. СЕКУНДАР ЗАГАЛЬНОГО ШПИТАЛЮ

Д-Р СОФІЯ ПАРФАНОВИЧ
повернула й ординує, як досі, в хоробах жіночих і палітничстві від год. 3—5. Телефон 105-43.
Львів, вул. Домагалічів 2 (бічна Охоронок).

Центрово-гітлерівське порозуміння.

Берлінська преса потверджує вістку, що між центром і націонал-соціалістами прийшло до порозуміння в справі створення преєдильного кабінету. Устійно наріть головної напрямні політики нового уряду. Говорять навіть про комбінацію Шляйхер-Брінг-Штрасер. В цій комбінації Брінг обняв би теку заграничних справ.

По широкому світі.

— В Англії застрайкувало 200 тисяч текстильних робітників округи Лянкашір а причини обниження зарібків.

— В перших днях вересня ц. р. відбудеться у Варшаві з'їзд ректорів вищих шкіл у справі зноєвєдизування закону про вище шкільництво та введення в життя підвишки чесного.

— На Кавказі виляла ріка Бзін, затопивши місто Гургін й околиць села.

Закриття аграрної конференції.

Конференція держав, що належать до аграрного блоку, скінчилася в суботу 27. ц. м. після пленарного засідання. На останньому засіданні конференції був міністр земельних справ Людкевич, що влаштував для учасників конференції прийняття в городі біля міністерства.

ОСТАННІ ВІСТІ

КОНФЕРЕНЦІЯ ВОЄВОДІВ У РЯШЕВІ.

ПАТ повідомляє, що воевода Рожнецький виїхав на інспекційну подорож. Відвідав повіти Ніска, Тарнобжега та Кольбушової. Конференція з краківським воеводою та деякими старостами. Темою нарад, у яких візьме теж участь начальник віділу безпеки зі Львова Соханський і з Кракова Малашинський — будуть господарські й адміністративні справи.

СТРАЙК НАФТОВИХ РОБІТНИКІВ.

Представники нафтових фірм концерну „Малопольска”, „Стандарт-Нобель”, „Ліманова”, „Галіція”, „Газі Земні” відкинули проект знижки платень, предложений працедавцями і предложили свій проект збірної умови, в яким домагаються підвищення платні, введення 6-годин. дня праці або 4-го зміни, змін сусп. законодавства. До згоди не прийшло і після зборів делегатів професійних союзів, які відбулися у Львові, проголосили приступлення до страйку нафтових робітників у бориславсько-дрогобицькому басейні від 1. вересня. Страйкуватимуть не лише робітники шибів, а також варстатові робітники та рафінерії.

100-ЗОЛ., 50-ЗОЛ. І 25-ЗОЛ. МОНЕТИ.

Стягають срібні та золотівки.

У „Дзєнніку Устав” оголосили декрет президента Польщі, який новелізує приписи декрету про грошовий устрій. На основі тієї новелі випускатимуть золоті монети по 100, 50 і 25 золотих. Ті останні зватимуться дукати. Опісля випускатимуть срібні монети по 10, 5 і 2, нікелі по 1 зол., 50 сот., 20 сот. і 10 сот. та бронзові по 5 сот., 2 сот. і 1 сот. Рівночасно оголосили розпорядок про стягнення з обігу срібних монет одностолотих. Вони тратять силу правного платінного засобу з 31. грудня 1932. Рівночасно оголосили розпорядок м-ства скарбу, що устійноє візрєць срібної монети вартости 10 зол. Дальше розпорядок потверджує, що срібні монети робитимуть із матеріалу, який містить на 100 частей заг. ваги 750 частей срібла, причому вага монет 10-зол. вноситиме 22 гр., промір 34 міліметри. Вага 50-зол. монет вноситиме по 11 гр., промір 28 мм. Вага монет 2 зол. вноситиме 4.4 гр. промір 22 мм. Розпорядок постановляє, що коли заплаца згідно з обов'язуочими приписами, не передбачена в інший спосіб, монети випущені на осн. розпорядку з 29. серпня є платиничим засобом, який має силу вирівнювання зобов'язань заплаатою: золоті монети без обмеження суми, монети по 100 зол. до суми 1.000 зол., монети по 5 зол. до суми 500 зол., монети по 2 зол. до суми 100 зол., монети нікелі по 1 зол. до суми 50 зол., а інші нікелі та бронзові монети вклюдно до суми 10 зол. при кожній виплаті. Держ. каси приймають монети всякого роду в кожній скількості при всіх виплатах за винятком тих, які згідно з обов'язуочими приписами мають бути заплачені золотими монетами.

ГІТЛЕР ВІДБИРАЄ ПРИСЯГУ

БЕРЛІН, 29. 8. ПАТ. Ідуть приготування до отворення райхстагу та пруського сойму. В готелі „Кайзергоф” Гітлер заприсягнув парламентарну та пруську фракцію нац. соціалістів. Отворення райхстагу заповідається бурливо. Нац. соціалісти хочуть прийти на те засідання в одностроях. Нац. соціалісти погрожують, коли на першому засіданні головував К. Цеткін, тому треба сподіватися інцидентів. Зачувати, що центр згодився піддержати кандидатуру гітлерівця на президента райхстагу. Нац. соц. фракція поставить як свого кандидата 6. віцепрезидента парламенту Штера або пос. Фабріціуса. Поліція буде в аларм. поготівлі. Скріплені відділи кінної та пішої поліції сконсигнували біля райхстагу і пруського сойму. Також у середмісті, головнуж біля урядових будинків скріплені поліцію.

Дужання.

У понеділок Торнов у 48 хв. піддався в боротьбі з Дозе. Каван у 11 хв. поборов Тібермонта, Кравзер зремівував із Гаркопенком, так само Прохаска з Валюшевським. Колеф у 18 хв. поборов Вілінга.

У вівторок борються Каван — Гаркопенко, Дозе — Колеф, Прохаска — Тібермонт, рішуча аж до висліду, Валюшевський — Кравзер і американська боротьба за нагороду 100 зол. Торнов — Вілінг.

БІРЖА.

Доляр у приватних оборотах 8.89 до 8.89 і пів.

Збіжжя: Овес збірний 12—12.50, гречка на мливі 13.50, ріпак озимий 33—34, просо краєве 14.50—15, мак синій 65—70, пшениця краєва двірська нова 27.75—28.25, ячмінь гал. на мливі 14—15.50, овес гал. збірний 14.25—14.75, пшона 35—37.

НОВИНКИ

— Приймаю як давніше в моїх Заведенні при вул. Сикстуській ч. 17 від 9—1 і 3—6. На с. 1-4
— Українська робітня футер Юліана Глушевського, Львів, вул. Коперника 16. II. пов. Тел. 54-46. 1880-і

— Ровери краєві і закордонні найдешевше поручає Юліан Ломага, Львів, Валова 11. 17—20
— Школярі й школярки, припилюйте своїх батьків, щоб взуття до школи купили вам виключно в „Кометі”, Львів, Ринок 21!

„КОМЕТА” Станіславів, Сопіжинська 10 X
— Отже хто нехтує українську мову? Відносно новинки, поміщеної у 180 числі „Діла” про факт, що адв. д-р Волод. Здебський в Миколаєві н. Дн. виіс польський позов іменем клієнта українця і проти українського селянина та у зв'язку зі спростуванням адв. д-ра Здебського у 184 числі нашого часопису надіслано нашій редакції оригінальний документ городського суду в Стрию до ч. II Св 1856/31. Документ свідчить, що і позовник Михайло Проців і півзваний Іван Івасків (не Іваскуф, як твердить шановний пан меценас) є українцями. Факт, що другий півзваний Яків Шудман є німецької народности, ніяк не оправдує, бо по українськи писати треба безумовно, чи противник українців чи ні.

— Амністія? Варшавські часописи принесли чутку, нібито у зв'язку із введенням нового кримінального кодексу з днем 1. вересня оголосять амністію. Урядові кола досі тієї чутки не потвердили.

— Свято Успення Пресв. Богородиці зібрало в неділю 28. ц. м. масу вірних зі Львова і його околиць у церкві Успенській, яка того дня змінилася зовсім свій вигляд. Маса народу просто облягала церкву ще з суботи вечора, коли то відбувалася вечірня, почучена з обходом докола церкви. Обхід той, в якому взяло участь особливо багато львовян зі світлом, робив величаве враження. Кулімінаційною точкою свята була урочиста Служба Божя в неділю, що її відправив о. ректор д-р Йосиф Сліпий в асистії оо. Громицького і Дудкевича. Діаконовув о. Горчинський. Краснорічнну проповідь, припоровлену до рівня слухачів, виголосив о. д-р Фіголь. До сповіді і причастя приступило до 1000 осіб. Співав дуже гарно хор під батудою проф. Орленка-Прокоповича. Після Служби Божої відбулося на подвір'ю церкви водосвяття і свячення зілля. На Службі Божій і цілому торжестві було доволі багато інтелегентів, а в тому числі й сеніор Ставронісї ради. Гулагураз зі своїм заступником і секретарем.

— Українка. Берлінський науковий журнал „Форшунген унд Фортшріте” з 1. серпня ц. р. помістив статтю проф. Ів. Мірчука з Берліна п. з. „Христіан Вольт і його школа на Україні”. Адреса видавництва: Berlin NW 7, Unter den Linden 38.

Господиня дому є авторитетом

у справах домашнього господарства. Перфумоване, видатне мило з ЯЩІРКОЮ здобуло собі повне признание господинь дому.

ЯЩІРКА на милі — це знак фабричний, що гарантує першорядний продукт за низьку ціну.

участі духовенства відправив папахиду. Прегарну настанову, відповідку до хвилі проповіді ангелосив о. Дороцький Михайло, парох з Потелича. По проповіді і відспіванні „Вічна пам'ять“ відспівано кілька січово-стрілецьких пісень. Шира спільна молитва перенесла учасників свята думками в минуле, глибока пошана для Тиней незабутніх синів Батьківщини наповнила серце кожного присутнього не лише жалем і сумом, але й гордістю та вірою в майбутнє. По закінченні свята на цвинтарі похід вернувся в найбільшій порядку під церкву, де й розвізався. — С. С.

Ціни набілу у Львові.

„Маслосоюз“ платив кооперативам дня 28.VIII. 1932. на масло експортне та десертне пріма 260 вод., за літру молока 17—18 сот., літру сметани 0-90 вод., копу сеп 3-20—3-30 вод.

СПОРТ.

ВЕЛИКЕ СПОРТОВЕ СВЯТО У ВИННИКАХ.

Дня 21. серпня ц. р. відбулося посвячення власної спортової площі Т-ва „Дніпро“ у Винниках. Свято почалося полевою Службою Божою, яку відправив о. прелат Куницький в асисті о. Осташевського з Підберезець і о. Новосада зі Львова. По Службі Божій і проповіді, яку ангелосив о. прелат Куницький, відбулося посвячення площі.

Спортова частина свята почалася пополудні в год. 15. дефілядою учасників змагань, яку відібрав голова У. С. С. д-р Б. Макарушка, о. прелат Куницький, о. Осташевський, о. Новосад та голова спортового т-ва „Дніпро“ інж. Вєлішевський. У дефіляді взяли участь луговники й луговички з Підберезець, соколи з Пикудович, діти винницької захоронки та змагунні з Винник і Підберезець.

В програму другої частини свята увійшли змагання вільноруч луговників і луговичок з Підберезець, соколів з Пикудович та дітей винницької захоронки. Далі відбулися спортові змагання, з такими вислідками:

Легка атлетика. Жінки: Біг 100 м. Москва (Дніпро). Стартувало 3. Скок удовиць: 1) Кієвівка, 2) Москва. Стартувало 5 змагунок. Мушкетери: Біг 100 м. Чорний (Сокіл IV, Львів). Скок удовиць: 1) Семчук (Дніпро), 2) Кабзан. Мет диском: 1) Шевчук (С. IV) 2) Павик (П. Стусан кулею (3-хлівою): 1) Шевчук (С. IV), 2) Каша (Підберізі).

Відбиванка. Сокіл IV — Підберізі 30:3. Підберізі — Дніпро 30:24.

Копаний м'яч. Тризуб — Дніпро 4:0.

Загальна кількість усіх вправлюючих приблизно 200. Всіх учасників на святі понад 1000 осіб.

Ширіть наш часопис!

ОГОЛОШЕННЯ

Цирк Станевських, площа Бема. Щодня атракціонна вистава, початок в год. 8.30 веч. У суботу та неділю по дві вистави: в 4. год. попід і в 8.30 веч.

Спортовий цирк при вул. Пелчинській на площі біля Гейкового Т-ва. Щодня думання атлетів. Початок в год. 8.30 веч.

Кіна.

АПОЛЬО: „Життя за золотом“ (Том Мікс).

АТЛАНТИК (давніше Леа) нечисте.

КАСІНО: Дженні Лінд, Грейс Мур.

КОПЕРНИК: „Авантюристка“.

МАРУСЕНЬКА: „Авантюристка“.

МІРАЖ: Пат і Патагон, Льюелл і Гарді (Олімпіада сміху).

ОАЗА: „Побіда“.

ПАЛАС: „Любимець богів“ (Ольга Чедова, Еміль Янінге).

ПАЛАС: „Пан В“.

ПАСАЖ: „Шантажист“ (Боб Костер).

„Пан Тадей“ Мікшевича.

ПРОМІСЬ: „Асфальт“.

СОНЦЕ: Підчас ферії нечисте.

СТИЛЕВ: „Я тебе лише кохав“, „Король Конга“.

УТИХА: „Життєві розбитки“, Монті Бенкс.

ХИМЕРА: „В тенетах брехні“ (в Ем. Янінго).

Закордонне радіо.

Середа, 31. серпня 1932.

Братислава (278.8) 14.30 Концерт, 19.50 Фортеля, Бреслава (325) 17.40 Коляжком Музиком, 20.30 Веселий вечір, Гельсінгфорс (368.1) 20.10 Веселий пісочник, 21.25 Зісський музикант, Стокгольм (433.4) 17.30 Нар. пісні, 20.00 „Панци“ оп. Леонкавалла, Рим (441.2) 20.45 „Синьчеська вечірка“ оп. Верді, Прага (468.6) 19.00 Паганіні сонати, 19.30 Пісні, Відень (517.2) 11.30 Капелла, 12.00 „Філадель“ оп. Бетовена, Будапешт (550.5) 17.00, 23.00 Циг. оркестра, Любляна (575.3) 20.00 Спіл (сольо), 20.46 Концерт із Роговської Святини, Харків (937.5) 14.30 Концерт для дітей, 16.05 Муз.-літ. аудиторія, 20.00 Симф. оркестра, 24.00 Комуністич. оп. музика.

Львівське радіо.

Середа, 31. серпня 1932.

11.58 Час, 12.20, 12.45, 15.10, 16.05 Грамофон, 12.40 Метеорологічний комуніст, 15.00 Господарський комуніст, 15.40 „Школа в полі“ феда. для молоді, 15.53 „Лет у стратосферу“ обр. для наймолод.

ших дітей, 16.45 „Метеорологія та щоденне життя“, 17.00 Балетова музика, 18.00 Відчит, 18.20, 22.05, 22.50 Танкова музика, 19.00 Всичина, грамофон, 19.45 Фейлетон, 20.00 Легка музика, 20.45 „Перша гулянка“, гумореска Дікенса, 21.00 Дуларське тріо, 22.25 Мист.-спів. концерт (вокальні плити), 22.40 Спорт.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакції не відповідає

Загальні Збори Кружка „Рідної Школи“ Тернопіль відбудуться в неділю 25. вересня 1932 р. в год. 3-й пополудні, а на випадок неможливості комплекту в год. 4-й пополудні в залі Т-ва „Міщанське Брацтво“ в Тернополі. Денний порядок з'являється. 320 1-1

Прощальна літургія о. протоєрея Сапінги, що переходить на нову парохію, відбудеться в середу 31-го серпня в 6. год. ранку у православної церкви при Францисканській вулиці. В часі літургії буде співати окремий хор. На цю літургію просить усіх прихильників о. протоєрея парохію. 32 1-1

Вписи до Музичної Школи С. КАСПАРКА (вул. Кохановського 4, тел. 85-43), а також до обох філій (вул. Коперника 32, тел. 49-37 і вул. Рагози 5, тел. 58-39) починаються 31. п. м. Години урядові від 12-2-01 і від 16-18-01. 319 1-2

На „Рідну Школу“ заклали Вп. Маріяка з Галичини і Артур Мойсеєвський замість повідомлень про своє візвання, відбуде 23. 8. 1932 у Львові 25 год. Широким духом Головна Управа „Рідної Школи“. 322 1-1

Видля Т-ва українських ремісників і промисловців „Зоря“ у Львові повідомляє на часті запити інтересованих, що з пекарською кооп. „Хлібосоюз“ у Львові Т-во „Зоря“ не має нічого спільного, крім того, що відступало свою сяду на засідання загальної кооперативної. Всі писемні і запити просимо слати на адресу: Кооп. „Хлібосоюз“, Львів, вул. Вірменська ч. 29, м. 13. Вп. Іван Косаревич. — Видля Т-ва „Зоря“ у Львові. 315 1-1

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

ЗАЛИШЕНІ по веснянім і літнім сезонам плащі, костюми, суконки і т. ін. продаємо по нечувано низьких цінах. Магазини конфекцій Якія Посамент, Львів, вул. Академічна 2 (Готель Жорж). 258 6-6

ПРИЙМУ учеників (-ць) на станцію, дешеву, горішній Личаків. Відомість: Войтиха 2а, 1. пов. м. б.

СТАНЦІЯ для учеників з нижніх клас при інтелігентній родині. Зголошення в інформації в Адміністрації „Діло“ під „Город Косцюшка“. 272 2-3

ФОРТЕП'ЯНИ, піаніно, краєві та заграничні, нові, перебрані з гарантією — продаю. За готівку велика знижка. Підсудського 21, 1. п. Ганах. 221 3-5

ПОТРІБНА від 1. жовтня 1932 учителька до 2 дітей (2. нар. і 1. гімна. чи пак 5. народня), яка вчила би також початків фортеп'яну. Бажає знання одної з європейських мов. — Умовини і кваліфікації подати: Ірена Лузія, Борща. 3-3

ПРИЙМУ учеників (-ць) на станцію. Фахова опіка, фортеп'яни до вжитку. Харч добрий, ціна приступна. Кришталівська, пл. св. Юра ч. 4, мешк. 1. 294 2-2

ПРИЙМУ 1-2 учеників нижч. гімна. Окрема соняшна кімната, добрий харч, опіка. Коперника 42 а, П. пов. 260 4-4

СТАНЦІЯ для двох молодих панночок з ліпшого дому при німецько-українській родині. Гарний комфортабельний покій, околиці політехніки, лавичка, фортеп'яни, естетично наука початків фортеп'яну. Добра родинна опіка і англо-німецька конвєрсація. Відомість „КОМЕТА“, магазини взуття, Львів, Ринок 21. 289 3-3

НА СТАНЦІЮ прийму учеників. Гарне соняшне мешкання, Гаубока 19, мешкання 5. Дозорець акаже. 265 3-4

КУРС АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ розпочався 15. серпня ц. р. Вписи щоденно від 3-5. Кохановського 25, передній пл. Бернадівська Southont Trade. 280 3-6

СТАНЦІЯ дешова для учениць (-ків). Зголошення: вул. Замарстинівська 41 у господаря. 303 2-2

СТАНЦІЯ для двох інтелігентних панночок. Інформації при класі кингарі Шевченка, Ринок 10. 306 2-2

СТАНЦІЯ для учениць коло техніки. Адреса в „Ділі“. 317 1-1

ТОРГОВЕЛЬНІ КУРСИ П. Грешпрунга, Личаківська 34. — Вписи на: а) однорічний торговельний курс для молоді, б) п'ятимісячний торг. курс для дорослих, в) курси стенографії, писання на машинах, — відбуваються щоденно від 10-01 до 12-01 та від 4-01 до 7-01. 323 1-3

ПРИЙМУ на станцію дві панночки з шкільним удержанням. Львів, вул. Замойського 4, дв. 6. 314 1-1

ПОКІЙ до винаймлення для учениць з харчем, на догодних умовах. Вул. Ходоровського ч. 9, двері ч. 2. 318 1-1

ДО ВІНАЙМЛЕННЯ зразок покій, кухня, передпокій — комфорт на вул. Покіль 38. Зголошуватись: Пискава 38, 1. пов. 321 1-3

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

РЕНТГЕНОЛЬОГ

Д-р Людв. Лявдес-Лайнерова
Львів, Лозинського 9, ТЕЛ. 53-54.
311 ПОВЕРНУЛА. 2-3

Школа Музична

ім. Ігн. Й. Падеревського

У ЛЬВОВІ, вул. Міановського 11

(перша на ліво з вулиці Кохановського) тел. 50-01 — філія вул. Задвірнянська 6. оголошує вписи на рік шкільний 1932-33 до всіх класів інструментів музичних предметів теоретичних і до музичного семінара для кандидатів на учителів музики і співу в школах середніх загально-образованих і учительських семінарах. Завага: Кандидати курсу кваліфікації переходять практичний курс дирижування симфонічною оркестрою та хором мешканців.

Діти функціонерів державних, комунальних і військових дістають згідно з розпорядком Мініст. Віроєні, і Осв. заворот шкільної оплати. Учні, що докладають з провинції користуються з знижок на закінченнях. Неможливі можуть дістати знижку оплати. Учні, що не мають фортеп'яну, можуть вправляти в школі та користуватися з випозичування нот і всіх інструментів музичних. — Канцелярія відчинена від 10-01 до 1-01 та від 4-01 до 7-01 попов.